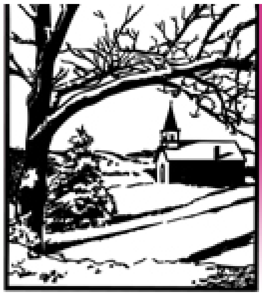

అమెరి'కలకలం' కథలు

– వంగూరి చిట్టెన్ రాజు

12

ఎవరి జాతక పిచ్చి వారిది!

అప్పుడెప్పుడో నేను పుట్టినప్పుడు మా తాత గారు వెనువెంటనే రాజమండ్రీలో ఉండే సోమయాజులుగారు అనే ఒకానొక పేరున్న జ్యోతిష్కుడి గారి చేత నా జాతకం వ్రాయించారు. అప్పుడేమయిందో నాకు తెలియదు కానీ ఆయన నా పుట్టిన తేదీ ఫలానా హిట్లర్ ఆత్మహత్య చేసుకున్న సుదినం అనీ, పుట్టిన సమయం "సూర్యాస్తమయాది ఆరు గంటల శుభ ఘుడియలు" అని వ్రాసి, ఎందుకో దాన్ని కొట్టేసి "సూర్యోదయాది ఆరు గంటల 'భశుం' విఘుడియలు" అని వ్రాసి, చక్రం వేసి జాతక ఫలాలు వ్రాసి మా తాత గారికి పంపించారు. అప్పుడు మా తాత గారికి అనుమానం వచ్చి ఈ నలుసు వెధవ జీవితం ఎలా ఉంటుందో స్పష్టంగా చెప్పండి అని యాజులు గారిని నిలదీశారుట. "మీ మనవడు కోటీశ్వరుడైనా అవుతాడు. లేదా జైలుకైనా వెళ్తాడు" అని ఆయన నన్ను త్రిశంకు స్వర్గ జాతకుడిగా అభివర్ణించి, మా తాతగారు క్లారిఫికేషన్స్ అడిగే లోపుగా ఎందుకైనా మంచిదని ఆ సోమయాజులుగారు స్వర్గస్తులయ్యారుట. ఇంతకీ "నేను సూర్యోదయం తరవాత పుట్టానా, లేక సూర్యాస్తమయం తరువాత సాయంత్రం పుట్టానా" అని నేను దిక్కు తోచనప్పుడల్లా వాపోతుంటే "ఏ రాయి అయితేనేం పళ్ళు రాలగొట్టుకోడానికీ .." అనే సామెత మా క్వీన్ విక్టోరియా గుర్తు చేసుకుంటూ ఉంటుంది. పైగా ఈ ప్రసక్తి వచ్చినప్పుడల్లా "అవును మరి నువ్వు ఉన్నది త్రిశంకు స్వర్గమే కదా, జైల్లో ఉన్న వాళ్ళు కూడా కోట్లు వేసేసుకుని, టై కట్టేసుకుని కోటీశ్వరుల్లాగా చెలామణీ అయిపోయే అమెరికాలో ఉన్నా సాహిత్యం కోతలూ, కూతలూ తప్ప కోట్లూ లేవు, చట్టుబండలూ లేవు. ఏం చేస్తాం. ఎవరికీ ఎంత ప్రాపం ఉంటే అంతే! " అని కూడా నిట్టూరుస్తూ ఉంటుంది మా క్వీన్ విక్టోరియా.

నేను పుట్టగానే జాతకా రీత్యా అలా త్రిశంకు స్వర్గంలో పడ్డాను కాబట్టి నాకు ఎప్పుడూ జాతకాల మీద అంత నమ్మకం లేదు. కానీ హైస్కూల్ రోజుల్లో చంటి గాడు అనే ఒక ఫ్రెండు ఉండే వాడు. వాడు ఒక రోజు జాతకాల మీదా, హస్త సాముద్రికం మీదా అర డజను పుస్తకాలు పట్టు కొచ్చి "వీటిల్లో ఏది బెటర్ గురూ?" అని అడిగాడు. ఇంత చిన్న వయస్సులో నీకు ఇంత సీరియస్ సబ్జెక్ట్స్ ఎందుకురా? అని నేను అడగగానే "పిచ్చి వెధవా...సబ్జెక్ట్స్ మీద కాదోయ్ మన ఇంట్రస్టూ...ఏ సబ్జెక్ట్ అయితే అమ్మాయిలు మన కేసి

కళ్ళారుకుండా చూస్తారా అనేదే పాయింట్ " అని వాడు అసలు విషయం బైట పెట్టాడు. అప్పుడు నేను అన్ని జాతక శాస్త్రాలు కూలంకషంగా పరిశీలించి అన్నింటి లోకీ హస్త సాముద్రికం బెస్ట్ రా అని సలహా ఇచ్చి, ఇద్దరం ఆ శాస్త్రం తాలూకు తెలుగు, ఇంగ్లీషూ పుస్తకాలు చదివేసి, ప్రాక్టీసు మొదలుపెట్టాం. ఒక ఏడాది తిరిగాక లెక్కలు వేసుకుంటే ఆ వెధవ మనసారా గంట పైగా పట్టుకుని, సున్నితంగా చేతులు రుద్దుతూ అవాకులు, చెవాకులూ వాగిన జాతకాల తాలూకు అమ్మాయిలు వంద మంది ఉంటే, నా లిస్టులో అర డజను కూడా లేవు. నేను వెనువెంటనే హస్త సాముద్రికం కూడా నా జాతకానికి సరిపోదు అని తెలుసుకుని ఆ పుస్తకాలు నీకిచ్చేస్తాను తీసుకోరా అని చంటి గాడికి ఇచ్చెయ్యబోతే వాడు వెధవ నవ్వు నవ్వి "ఇక నాకు ఈ చచ్చు పుస్తకాలు ఎందుకురా. అమ్మాయిల చేతులు తనివి దీరా ముట్టుకునే పని బాగానే జరుగుతోంది గా" అని నవ్వేసి" "సాయంత్రం పార్కులో ఎపాయింట్మెంట్ ఉంది. అక్కడికి వచ్చావో చంపేస్తాను. నువ్వు మరో దారి వెదుక్కో" అని విజయగర్వంతో నిష్క్రమించాడు.

కతిపయ సంవత్సరముల తరువాత నేను ఈ మ్లేచ్ఛ దేశానికి వచ్చే అవకాశం వచ్చింది. అమెరికా విమానం ఎక్కేలోపుగా ఒక సారి మా అమ్మనీ, నాన్ గారినీ చూద్దామని బొంబాయి నుంచి కాకినాడ వెళ్ళాను. ఆ మర్నాడే మా బంధువులలో "అమ్మిరాజు" అనే ఒకాయన మా ఇంటికి వచ్చారు. ఆయన జాతకాలు బాగా చెప్తాడుట. ఆయనకి "ఏదో కుర్ర వెధవ" అని తప్ప నా గురించి ఏమీ తెలియదు.

ఆయన రాగానే మా నాన్న గారు "ఏమండీ, వీడు మా నాలుగో వాడు. కాస్త జాతకం చూసి చెప్పండి" అని అప్పుడెప్పుడో సోమయాజులుగారు వేసిన జాతక చక్రం ఇచ్చారు.

"ఓ దానికేముందీ?" అని అమ్మిరాజు గారు నా "సూర్యోదయాది" వగైరా విషయాలు చూసి నేను కోటీశ్వరుడినా, జైలుకి వెళ్లే వాడినా, లేక రెండూనా" అనే విషయం తేల్చుకోలేక, ఎదురుగా కూచున్న దివ్య మంగళ స్వరూపుడైన నన్ను వదిలేసి ఎప్పుడో చచ్చిపోయిన హిట్లర్ గురించి తన అభిప్రాయాలు చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు.

మా నాన్న గారు ఆయనని తీవ్రంగా వారించి "హిట్లర్ గురించి ఎందుకు కానీ, మా నాలుగో అంట్ల వెధవ గురించి చెప్పండి"

అనగానే అమ్మిరాజు గారు "ఈ కుర్రడి చక్రంలో కొన్ని మిస్సింగ్ గ్రహాలూ, మరికొన్ని ఉండకూడని గ్రహాలూ స్వైర విహారం చేస్తున్నాయి. ఎంతో టైం పెట్టి పరిశీలన చేస్తే కానీ ఇది ఇలా హర్రీ, బుర్రీ గా తేలే యవ్వారం కాదు" అని రావు గోపాల రావు టైపులో వక్కాణించారు.

కానీ వచ్చిన అవకాశాన్ని వదులుకో లేక "కుర్రాడి చెయ్యి చూసి జాతకం చెప్పగలను" అని "తప్పులో కాలేశారు".

అరవై ఏళ్ళున్న అమ్మిరాజు గారు చంటి గాడి టైపులో నా అర చెయ్యి పట్టుకుని నిమురుతూ శునకానందం పొందడానికి నేనేం అందమైన ఐశ్వర్యా రాయి కాదు కాబట్టి ఈయన నిజమైన హస్త సాముద్రికుడేనేమో అనుకుని నేను ఎంతో కుతూహలంగా, ఠపీమని నా ఎడం చెయ్యి ముందుకు చాపాను.

ఆయన "అది కాదు, కుడి చెయ్యి" అని కసురుకున్నారు. "పరవా లేదు ఈయనకి శాస్త్రం తెలుసు. ఐశ్వర్యా రాయికి వామ హస్తమూ, ఏ బచ్చన్ కైనా కుడి చెయ్యీ చూడాలని శాస్త్రం ఘోషించడం నేను కూడా విన్నాను కదా!" అనుకుని నా కుడి అర చెయ్యి అమ్ముురాజు గారికి చూపించాను. అక్కడ ఉన్న మా అమ్మా, నాన్న గారూ, అన్నయ్యలూ, అక్కా, చెల్లెళ్ళు , నేను అమెరికా వెళ్లే ముందు నా మొహం ఎలా వెలుగుతోందో అని చూద్దామని వచ్చిన మిత్ర బృందమూ అమ్ముురాజు గారు నా చేతిలో పరీక్షిస్తూ ఉండగా, ఆయన ఏం చెప్తాడో అని చెవులు రిక్క పొడుచుకుని చూస్తున్నారు.

నా చేతిలో రేఖలు చూసి అమ్ముురాజు గారు ఆకాశం కేసి చూశారు. పరవా లేదు. తల..సారీ బట్ట తల గోక్కున్నారు. అదీ పరవా లేదు. "అబ్బే , లాభం లేదు , పాపం" అని నోరు విప్పారు. దానికి పరవా ఉంది.

"ఏం లాభం లేదు?" అని మా నాన్న గారు ఆకాశం కేసి చూస్తూ, తల గోక్కున్నారు.. ..సారీ జుట్టు పీక్కున్నారు.

"ఈ జాతకుడిది మహర్జాతకమే, సందేహం లేదు. కానీ బొత్తిగా చదువు అబ్బదు. అసలు హైస్కూల్ అయినా దాటాడా అనే అనుమానం నాకు ప్రస్ఫుటంగా కలుగుతోంది." అని ఊపిరి పీల్చుకున్నారు అమ్ముురాజు గారు.

వెనువెంటనే ఆ గదిలో అందరి ఊపిరులూ ఒక క్షణం ఆగి పోయాయి. మరో క్షణం లో అందరూ నవ్వడం మొదలు పెట్టారు. అందరూ ఎందుకు నవ్వుతున్నారా అని అమ్ముురాజు గారు ఆముదం మొహం పెట్టారు. సద్దు మణిగాక, మా నాన్నగారు "అయ్యా సిద్ధాంతి గారూ, మా వాడు రెండు వారాల క్రితం మెకానికల్ ఇంజనీరింగ్ లో డాక్టరేట్ పట్టా తీసుకుని, వచ్చే వారం అమెరికా వెళ్తున్నాడు. అందు వలన ఖచ్చితంగా తేలిన విషయం ఏమిటంటే మా వాడు హైస్కూల్ దాటాడు. మరి మీకు వాడి అర చేతిలో వైకుంఠం కనపడాలి కదా. సరిగ్గా చూశారా?" అని అమ్ముురాజు గారిని అడిగారు.

ఆయన వెనువెంటనే మళ్ళీ ఆకాశం కేసి చూసి "నా శాస్త్రం ఎప్పుడూ తప్పదు." అని ప్రవచించి "ఏది నాలుగో వాడూ, మళ్ళీ నీ కుడి అర చెయ్యి , ఎందుకైనా మంచిది ఎడం చెయ్యీ మళ్ళీ చూపించు" అనగానే ఎందుకైనా మంచిది అని నేను ఇతర ప్రయత్నాలు కూడా చెయ్యబోతుంటే " అదేం కుదరదు. నేను అరి కాళ్ళు చూడను" అని నన్ను వారించారు. ఆయన ఆదేశాలని అనుకరించి నా రెండు అర చేతులూ మాత్రం ఆయన చేతిలో పెట్టి దైవ ప్రార్ధన మొదలుపెట్టాను.

అమ్ముురాజు గారు అన్ని రేఖలనీ పరీక్షించి "హా తెలిసెన్" అనియూ "యురేకా" అనియూ గొంతెత్తి అరిచి, మా నాన్న గారినీ, ఆ సదస్సులో ఆహుతులైన ఇతరులనీ ఉద్దేశించి "శాస్త్రం ఏం చెప్పినా నిష్కర్షగానూ, కర్కశంగానూ చెప్తుంది. కానీ చూశారూ ..అందులో సారాంశాన్నే మనం తీసుకోవాలె" అనే మాయా బజార్ లో వంగర గారి డైలాగ్ ని అనుకరిస్తూ " ఈ జాతకుడు హైస్కూల్ దాటి ఉండవచ్చును. ఎన్నో డిగ్రీలూ ఉండవచ్చు. కానీ ఉండవలసిన బుద్ధీ జ్ఞానమూ ఉండవు." అనేసి "నా బస్సు టైము అయిపోయింది" అని సంచీ సద్దేసుకుని పారిపోయారు అమ్ముురాజు గారు.

కతిపయ సంవత్సరముల తరువాత ఈ విషయం విన్న క్వీన్ విక్టోరియా "ఇంత అద్భుతంగా నీ గురించి చెప్పిన అమ్మిరాజు గారు ఎక్కడ ఉన్నారు? " అని విఫల ప్రయత్నం చేసి, మొత్తానికి ఆయన ఫోటో సంపాదించి మా పూజ గదిలో పెట్టుకుంది మా క్వీన్ విక్టోరియా.

ఈ జాతకాల విషయంలో లేటెస్ట్ గా ఇటీవల హైదరాబాద్ వెళ్ళినప్పుడు ఒక కొత్త రకం ట్విస్ట్ వచ్చింది. అదేమిటంటే ఇప్పటిదాకా నా జన్మలో ఏ రకంగా "భవిష్య వాణి" చెప్పే వారు అయినా ఇంచుమించు అందరూ పురుష పుంగవులే. చాలా మంది టీవీలలో కనపడే వారే. కానీ ఒకావిడ జాతక శాస్త్రంలో డజన్ల కొద్దీ డిగ్రీలు సంపాదించుకుని జాతకం చెప్పడం "అరగంటకి అరవై డాలర్లు" లాంటి ఒక బిజినెస్ ప్రాతిపదిక మీద సమాజ సేవ చెయ్యడం నాకు అబ్బురం అనిపించింది. "సరే, ఇదేదో కూడా చూద్దాం" అని ఆవిడని కాంటాక్ట్ చెయ్యగానే ఆవిడ ఎంతో దయదలిచి, ముందుగా నా పుట్టుక వివరాలు పంపిచేటట్టు, తరువాత నాకు సమయం కేటాయించి ఎప్పుడు ఎక్కడ కలుసుకోవాలో వివరాలు వగైరాలు టక టకా జరిగాయి. ఆ నిర్ణీత సమయంలో నేను ఆవిడ ఆఫీసులో ..అవును..ఆవిడ ఇల్లు కాదు – ఎస్ట్రాలజీ ఆఫీసులో అడుగుపెట్టగానే అన్ని గోడల మీదా ఆవిడ సత్కారాల ఫోటోలు చూసి అబ్బుర పడ్డాను. అమ్మిరాజు గారి టైపులో కాకుండా ఆధునిక ఆ ఏస్ట్రాలజర్స్ ..అందునా మహిళలు ఇంత లెవెల్ లో ఉన్నారా అని మహాదానంద పడ్డాను.

నా దగ్గర నుంచి ముందే ఆవిడకి నా పుట్టుక వివరాలు అందాయి కాబట్టి నేను వెళ్ళగానే ఆవిడా, మరియూ ఆవిడ భర్త గారూ నా రాక కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉన్నారు . నన్ను చూడగానే ఆవిడ, "మీ చొక్కా బావుంది సార్" అని నన్ను పొగిడి , కుర్చీలో కూచోమని మర్యాదగా చెప్పి, అప్పటికే భర్త గారు ప్రింట్ చేసి ఇచ్చిన నా జాతకం కాగితాల కేసి ఒకసారి, నా కళ్ళలోకి ఒకసారీ చూసి "అవి తీసేయ్యండి" అంది. "ఓహో, ఇదా సంగతీ" అనుకుని నేను నా నా కళ్ళజోడు తీసేసి ఆ అమ్మాయి కళ్ళలోకి చూసాను. ఎందుకంటే, బొట్లూ, విభూతులూ పెట్టుకునే అమ్మిరాజులనే అప్పటి వరకూ చూసాను ఇంత అందమైన అమ్మాయిలు ఈ జాతకాలు చూసే డిపార్ట్ మెంట్ లో ఉంటారని నేను ఊహించ లేదు.

"అది కాదు.. అదీ" అని ఆ సుందర జాతకాంబ అనగానే నాకు చెమట్లు పట్టాయి. ఎందుకంటే సరిగ్గా అదే సమయంలో నేను నా తైవాన్ వారు కుట్టిన నా అమెరికా చొక్కా కాలర్ సవరించుకుంటున్నాను. పక్క గదిలోనే ఆవిడ భర్త ఒక కన్ను మేమున్న ఆఫేసు గది వేపూ, మరొక కన్ను తన ల్యాపు టాపు వేపూ కేంద్రీకరించి ఉన్న కారణాన్న ఇలాంటి కోరిక ఈ సుందరాంగి కోరడానికి బహుశా ఆవిడ పుట్టు మచ్చల శాస్త్రంలో ప్రవీణురాలు అయిఉంటుందని నేను అనుకుని కేవలం నా ఛాతీ మీద ఉన్న చినా. పెద్దా పుట్టమచ్చలని ఆవిడకి చూపించి, జాతక రీత్యా వాటి ప్రభావాలని నా శేష జీవితం పై ..అనగా మరో పదేళ్ళు ....ఎలా ఉంటుందీ అని తెలుసుకునే సదుద్దేశంతోటీ కేవలం ఆవిడ కోరిక మీదనే, ఆవిడ మెచ్చుకున్న చొక్కా బొత్తాలు విప్పడం మొదలు పెట్టాను. అది చూడగానే ఆ జాతకమ్మ హాహా కారాలు చేయుట, పక్క గదిలో నుంచి పరిగెత్తుకొచ్చిన పడుచు మొగుడు కారాలు, మిరియాలు నూరుట అర క్షణం లో జరిగిపోయాయి. నేనునూ సముచితంగా బిత్తర పోయి, నోరు మూసుకుని అప్పటి వరకూ విప్పిన రెండు

బొత్తాలూ మళ్ళీ వాటి కన్నాలలోకి తోసేశాను. అప్పుడు ఆవిడ శాంతించి నా చేతి వేళ్ళకి ఉన్న రెండు ఉంగరాలనీ చూపించి "నేను తీసెయ్యమని కోరినది ఆ ఉంగరాలని ఎన్నారై గారూ" అని క్లారిఫికేషన్ ఇచ్చింది.

అది విని ఆ మొగుడు గారు కూడా శాంతించి మడత పెట్టిన తన చొక్కా చేతులు మళ్ళీ యధాస్థానంలో పెట్టి, "మీకు తెలియదేమో, మా ఆవిడ రాళ్ళ స్పెషలిస్టు. మీరు పెట్టుకున్న ఉంగరాలలో ఉన్న రాళ్ళు మీ జాతకానికి పడవు, అవి తీసేసి ఆవిడ చెప్పినవి మాత్రమే ధరించండి" అనేసి డాక్టర్ ఆఫీసులో డాక్టరూ, పేషెంటూ తప్ప ఇతరులు ఉండకూడదు అనే అమెరికా సిద్ధాంతాన్ని పాటిస్తూ నిష్క్రమించాడు.

ఆ తరువాత అరగంట లోనూ నా జాతకానికి బాగా పడి, నన్ను త్రిశంకు స్వర్గం నుంచి ప్రమోషన్ తెప్పించే కొత్త ఉంగరాలకీ, ఏక ముఖి రుద్రాక్ష మాలకీ తదితర వస్తువులకీ లక్ష రూపాయలు ముడుపు చెల్లించుకున్నాను. ఇక ఆవిడ చెప్పినట్టుగా మా పక్కింటి వాడి బెడ్ రూము ని ఆగ్నేయం లోంచి ఈశాన్యం లోకి మారిస్తే వాడి దుష్ట ప్రభావం మా మీద పడకుండా ఉండుట, మా బెడ్ రూము ఏకంగా, పూర్తిగా పడగొట్టేసి ఆరు నెలలు ఆరు బయట పడుకోవడం లాంటి వాస్తు దోష పరిహారాలు అమెరికాలో చేసే అవకాశం లేదు కాబట్టి, ఆవిడ సూచన ప్రకారమే పాతిక వేలు పెట్టి "స్పెషల్ డీలక్స్ వాస్తు దోష పరిహార యంత్రం"కూడా కొనుక్కుని "ఇక నా జీవితానికి ఢోకా లేదు" అని సంతోషంగా అమెరికాలో అడుగు పెట్టాను.

ఈ వివరాలన్నీ చెప్పగానే అగ్గి మీద గుగ్గిలం అయిపోయి ఆ జాతకమ్మ కి ఫోన్ చేసి "ఇదేం బాగా లేదు. అసలు జాతకమూ, వాస్తూ, రంగు రాళ్ళు , రుద్రాక్షలూ అంటూ అంత డబ్బు మా ఆయన చేత ఖర్చు పెట్టించేశారు. అసలు ఇవన్నీ ఎవరు చెప్పారు మీకూ, హన్నా" అని నిలదీసింది మా క్వీన్ విక్టోరియా. ఆ జాతకాలమ్మాయి ఏం చెప్పిందో తెలియదు కానీ మా విక్టోరియా రాణీ మొహం వెల వెల పోతూ తూలిపడబోతూ ఉంటే "ఏమయిందీ" అని నేను కంగారుగా అడిగాను. "ఆవిడదీ రాజమండ్రీట, ఆవిడ తాతగారు సోమయాజుల గారు రాసిన పుస్తకాలు చదువుకుని అన్ని జాతక శాస్త్ర రహస్యాలూ నేర్చుకుందిట." అంది మా ఆవిడ గద్గద స్వరంతో.

నేనూ, మా క్వీన్ విక్టోరియా కలిసి మెలిసి ధబీమని ఒకే సారి తూలి కింద పడడం ఇదే మొదటి సారి.

మా బ్లాగ్: www.vangurifoundation.blogspot.com

COMMENTS